

af 5,000 Kr. i Anledning af Universitetsfejten, og at dette blev optaget paa Universitetets Budget. Det synes ikke at være faldet Nogen ind, at det skulde posteres andetsteds. Jeg ønskede, inden jeg optog Noget paa Finansloven, at faae en samlet Oversigt over, hvormed man tænkte at anvende i Anledning af disse Fejligheder, og jeg modtog da et Overslag paa 15,000 Kr. Dette gjentoges paa Finansloven under Universitetets Budget, og det bevilgedes, uden at der blev sagt et Ord fra nogen Side derimod. Det følgende Aar stige Udgifterne fra 15,000 til 35,000 Kr. Jeg tror ikke, at der var Anledning til at antage, at der vilde ske nogen Nedsættelse i denne Sum; men saa kom jo de aldeles forandrede Forhold, og Fejten blev en anden, end den oprindelig var paataent at skulle være. At der deraf maatte følge en Reduktion i Overslagene, er ganske naturligt, efter som en Del af det, hvortil der var beregnet Udgifter, aldeles faldt bort. Spørgsmaal, om Beløbet skulde udredes af Universitetet — det er nu, som bekendt, 22,000 Kr. — eller af Statskassen, er i mine Dine et underordnet Spørgsmaal. Der er, som sagt, Tale om 22,000 Kr. i Anledning af et firehundredaarigt Jubilæum, altsaa 22,000 Kr. eengang for alle. Sammenligner man denne Sums Spørrelse, der, som sagt, er en Sum eengang for alle, med Universitetets Budget, vil man finde, at dette udgjør 538,000 Kr., og om der derimellem er 22,000 Kr. eengang for alle, er i Sandhed et underordnet Spørgsmaal. Det er ikke Noget, tror jeg, der fortjener den Vægt, at det særlig skal fremhæves.

Ung: Den ærede Minister er meget behagelig at diskutere med, forsaavidt som det ikke kan negtes, at han er overmaade human mod dem, der have en anden Mening end han. Men han gjør sig undertiden Diskussionen vel let ved at tage Ordene i en Betydning, som den, der har fremsørt dem, ingenlunde har tillagt dem. Jeg har for det Første ikke udtrykt eller tilkjendegivet nogen Sorg eller yttret nogen Klage over, at der var en Sum paa Kommunitetets Budget, som var til Ministerens frie Anvendelse; men jeg har kun gjort opmærksom paa, at denne Sum vorede bestandig — i Løbet af de sidste 4 Aar er den voret med 16,000 Kr. — og at det dog har sin Betænelighed, at den saaledes bestandig vorer, og jeg skal sige den ærede Minister hvorfor. Fordi det er saa fristende, — jeg siger ikke dette med personligt Hensyn til ham — for enhver Kultusminister at optræde som en Slags Mæneas for alle de literære Bestræbelser, der ikke kunne faae Understøttelse ad den almindelige Vej, og jo flere Bøinge han i den Henseende har at raade over, desto mere vorer Fristelsen. Det er kun besynderligt, at man i vor frie Tid, da man hører saa stærke Raab paa Selvfrey fra alle Sider, og især fra den Side, hvor man maatte mindst er

istand til at udøve den, slet ikke er tilbøjelig til at unde de Institutter Selvfrey, som fra gammel Tid have besiddet den, ja, som for ikke mere end 40 Aar siden have mistet den. Universitetet har fuldstændig styret sine Finantser indtil 1836, og var det blevet ved dermed til 1848, havde hverken Universitetets eller Kommunitetets Budgetter kunnet komme ind paa Finansloven, og jeg finder derfor, at der kunde fra Ministeriets Side undes Universitetet selv en større Raadighed over sine egne Midler, navnlig saaledes, at de Understøttelser, som man fandt nødvendige udover det reglementerede Tal, blev henviste til Universitetets egen Udbeling enten igjennem Kommunitetets Bestyrelse eller gennem de vedkommende Fakulteter. Jeg tror ogsaa, at der i det andet Thing har foreligget et Forslag om, at de 4,000 Kr., som ere bestemte til Bøger o. s. v., kun skulde bortgives gennem Universitetet. (Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Ja, det var et Forslag fra mig!) Nu vel, jeg beklager, at det Forslag ikke er blevet vedtaget. Dernæst gjorde den ærede Minister i Anledning af min Klage over, at han havde modtaget Finansloven med Anvisning paa Universitetets Kapitalformue, opmærksom paa — og det er ganske rigtigt — at en saadan Anvisning altsaa forefindes i Finansloven for 1875—76. Det er fuldkommen rigtigt, men i samme Finanslov var der paalagt baade Universitetet og Kommunitetet overordentlig store Udgifter. Der var under Universitetets Indtægter opført et Tilskud af 100,000 Kr. fra Kommunitetet, og desuden var der paalagt Kommunitetet en Udgift af 165,000 Kr. til Opførelsen af en Museumsbygning i den nye botaniske Have. Saaledes vare baade Universitetet og Kommunitetet komne i Underbalance. Universitetets Underbalance var ikke større end 24,000 Kr., Kommunitetets var 119,000 Kr. Der kunde altsaa være god Grund til for det Aar at løbe an paa, om man ikke ved forøgede Indtægter kunde dække Universitetets lille Underbalance. Men der var jo paaregnet et meget betydeligt Tilskud fra Kommunitetet, og det paa en Maade et dobbelt, efter som Universitetet selv har maattet udrede den Udgift til den nævnte Museumsbygning, som i 1875—76 var lagt over paa Kommunitetet. Jeg skal forøvrigt paa ingen Maade forsvare Fortidens Kultusministre imod Beskyldningen for at have vist alt for stor Føjelighed i denne Henseende. Derimod skulde jeg meget forvare mig imod at have givet den høitærede Minister den fjerneste Anvisning paa ved en provisorisk Finanslov at dække Universitetets Underbalance. Jeg roste den faste Mands Mod og Billie, som var lagt for Dagen den 12te April, og det var det Gnefte; jeg ønskede, at den ærede Minister og hans Efterfølgere altid maatte besidde, fordi det er den eneste Egenkab, som det danske Folk i Reglen sætter Pris paa og bøier sig for. Derfor ønskede jeg